

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 9 kwietnia 2015 r.

Poz. 1211

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.27.2015.JŁ WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 8 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2, § 3 i § 8 Regulaminu określającego szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom tego pozbawionym, w tym osobom bezdomnym, które ostatnie stałe miejsce zameldowania posiadały na terenie Gminy Augustów stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały Rady Gminy Augustów z 27 lutego 2015 r. nr V/24/2015 w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom tego pozbawionym, w tym osobom bezdomnym, które ostatnie stałe miejsce zameldowania posiadały na terenie gminy Augustów.

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2015 r. Rada Gminy Augustów podjęła uchwałę nr V/24/2015 w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom tego pozbawionym, w tym osobom bezdomnym, które ostatnie stałe miejsce zameldowania posiadały na terenie gminy Augustów. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 9 marca 2015 r.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, to jest naruszeniem art. 101 ust. 3, art. 106 ust. 1 i 4 oraz art. 110 ust. 7 i 8. ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182 z późn. zm.) – dalej „ustawa” oraz § 118 i § 143 Zasad techniki prawodawczej stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908). Mając to na uwadze 24 marca 2015 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, którego zakres wskazany jest w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

Zgodnie z treścią **§ 2 ust. 1** załącznika do przedmiotowej uchwały „udzielenie schronienia następuje przez tymczasowe przyznanie miejsca noclegowego w ośrodku wsparcia i poprzedzone jest decyzją administracyjną (...) po przeprowadzeniu wywiadu środowiskowego”. Takie uregulowanie nie zawiera się w ustawowych kompetencjach rady gminy wynikających z ustawy, która stanowi podstawę do działania w przedmiotowym zakresie. Mając to na uwadze, w ocenie organu nadzoru doszło do naruszenia art. 106 ust. 1 i 4 ustawy w zw. z § 118 i § 143 Zasad techniki prawodawczej. Zgodnie bowiem z art. 106 ust. 1 i 4 ustawy, „przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej, a decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia, z wyjątkiem decyzji o odmowie przyznania biletu kredytowanego oraz decyzji w sprawach cudzoziemców, o których mowa w art. 5a, wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego”. Natomiast zgodnie z § 118 Zasad techniki prawodawczej, „w rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych”. Powyższa zasada ma odpowiednie zastosowanie do aktów prawa miejscowego z uwagi na treść § 143 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którą „do aktów prawa miejscowego stosuje się

odpowiednio zasady wyrażone w dziale (...) V, z wyjątkiem § 132” (w tym § 118 Zasad techniki prawodawczej).

Stwierdzić zatem należy, że zakwestionowany przez organ nadzoru przepis stanowi powtórzenie przepisu rangi ustawowej, co jest niedopuszczalnym zabiegiem legislacyjnym.

Zgodnie z treścią **§ 2 ust. 2 i § 8** załącznika do przedmiotowej uchwały, *„decyzję (...) wydaje kierownik GOPS lub inna upoważniona osoba”*. Zapis taki również nie zawiera się w ustawowych kompetencjach rady gminy wynikających z ustawy. Zakres działania kierownika ośrodka pomocy społecznej został określony w art. 110 ust. 7 i 8 ustawy, zgodnie z którymi to przepisami *„wójt (burmistrz, prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy”* (art. 110 ust. 7 ustawy) i *„upoważnienie, o którym mowa w ust. 7, może być także udzielone innej osobie na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej”* (art. 110 ust. 8 ustawy). Z powyższego wynika, iż kompetencje do wydawania decyzji posiada wójt, który uprawniony jest do udzielenia upoważnienia kierownika ośrodka pomocy społecznej do wydawania stosownych decyzji administracyjnych. Z uwagi jednak na treść ust. 7 wskazanego przepisu, przyjmuje się, że przekazanie kompetencji w sferze pomocy społecznej ma charakter obligatoryjny i jest wyjątkiem od swobody działania wyrażonej w art. 39 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym organ wykonawczy posiada prawo - uprawnienie do upoważnienia swoich zastępców lub innych pracowników urzędu gminy do wydawania decyzji w jego imieniu. Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że jedynie właściwym do upoważnienia do działania w przedmiotowym zakresie jest organ wykonawczy. Rada gminy nie posiada uprawnienia do decydowania w tym zakresie, co w konsekwencji prowadzi do konkluzji, iż wskazany przepis załącznika do uchwały wykracza poza wskazaną ustawową delegację.

Zgodnie z treścią **§ 3** załącznika do przedmiotowej uchwały, *„w nagłych przypadkach (...) zgodę na udzielenie schronienia podejmuje pracownik nadzorujący ośrodek wsparcia”*. Regulacja ta nie zawiera się w ustawowych kompetencjach rady gminy. Zgodnie z art. 101 ust. 3 ustawy *„w przypadkach szczególnie uzasadnionych sytuacją osobistą osoby ubiegającej się o świadczenie, w sprawach niecierpiących zwłoki oraz w sprawach cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany, i cudzoziemców, o których mowa w art. 5a, właściwa miejscowo jest gmina miejsca pobytu osoby ubiegającej się o świadczenie”*. Mając powyższe na uwadze, rada gminy zmodyfikowała przepis ustawy oraz przypisała wskazane kompetencje *„pracownikowi nadzorującemu ośrodek wsparcia”* nie posiadając ku temu upoważnienia ustawowego. Podobnie jak wskazano w uzasadnieniu do stwierdzenia naruszenia prawa przez przyjęcie treści **§ 2 ust. 2 i § 8** załącznika do uchwały, jedynie właściwym do upoważnienia do działania w przedmiotowym zakresie jest organ wykonawczy gminy.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego – organu nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Aneta Kuberska